

Sygn. akt: VII K 312/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Niedziałkowska

Protokolant: stażysta Aleksandra Skorynko

przy udziale przedstawiciela Urzędu Celnego w O.: ---

przy udziale Prokuratora Joanny Kłosowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12.07.2013 r., 14.08.2013 r., 23.12.2013 r., 12.02.2014 r., 16.04.2014 r., 22.10.2014 r.

sprawy przeciwko **M. K. (1)** synowi S. i T. z domu S.

ur. (...) w G.

oskarżonemu o to, że w dniu 21 września 2012 r. w sklepie przy ulicy (...) w L., będąc osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i finansowe firmy P.H. (...) przechowywał wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 22 paczek tytoniu do palenia o wadze po 250 gramów oraz 25 paczek tytoniu do palenia o wadze po 500 gramów, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 10 595,00 zł.

tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks

orzeka:

I oskarżonego M. K. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II na mocy art. 15 § 4 kks orzeka o przekazaniu dowodów rzeczowych wymienionych w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 26 września 2012 r. Urzędowi Celnemu w O. do odrębnego postępowania;

III na mocy art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks ustala, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa

Sygn. akt: VII K 312/13

UZASADNIENIE

M. K. (1) stanął pod zarzutem tego, że w dniu 21 września 2012 r. w sklepie przy ulicy (...) w L. będąc osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i finansowe firmy P.H. (...), przechowywał wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 22 paczek tytoniu do palenia o wadze po 250 gramów oraz 25 paczek tytoniu do palenia o wadze po 500 gramów, od którego to towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 10 595,00 zł. tj. popełniania przestępstwa z art. 65 § 1 i 3 kks.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (1) lat 37 ma wykształcenie średnie – technik mechanik maszyn rolniczych. Pracuje w (...) w K. jako asystent techniczny z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1650,00 zł. netto. Nadto prowadził działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), przy czym z początkiem września 2012 r. otworzył sklep wielobranżowy pod nazwą (...)

mieszający się w L. przy ul. (...) z różnorodnym asortymentem m.in. artykułami ogrodniczymi, a także liśćmi tytoniu, gilzami papierosowymi, fajkami wodnymi, lufkami, papierosami elektronicznymi, tytoniem. Z dniem 01 stycznia 2013 r. zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej. Jest kawalerem. Ze związku konkubenckiego posiada dwoje małoletnich dzieci. Nie był dotychczas karany sędownie.

W dniach 07 sierpnia 2012 r. i 16 sierpnia 2012 r. oskarżony zakupił od I. B. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. (...) w K. tytoń do palenia w ilości odpowiednio 12 kg i 10 kg sprzedawany pod nazwą „celuloza”, nieoznaczony polskimi znakami akcyzy. Towar znajdował się w asortymencie sklepu. Był sprzedawany jako tytoń do palenia w workach foliowych ze strunowym zamknięciem o wadze 500 gramów oraz 250 gramów z oznaczeniem „CELULOZA 500 g + 5 g netto produkt bezakcyzowy” oraz „CELULOZA 250 g + 5 g netto produkt bezakcyzowy” za kwotę odpowiednio 35,00 zł. i 20,00 zł.

W dniu 21 września 2012 r., po godzinie 12:00, funkcjonariusze celni wraz z funkcjonariuszami policji w ramach prowadzonych w powiecie (...) czynności kontrolnych w zakresie m.in. legalności obrotu wyrobami akcyzowymi, przybyli do punktu sprzedaży prowadzonego przez oskarżonego. Na miejscu, zarówno w części sprzedażnej, jak i na zapleczu, w obecności ekspedientki I. W. zabezpieczyli 25 sztuk przezroczystych worków foliowych z zawartością tytoniu do palenia o wadze 500 gram z napisem „CELULOZA 500 g + 5 g netto produkt bezakcyzowy” oraz 22 sztuk przezroczystych worków foliowych z zawartością tytoniu do palenia o wadze 250 gram z napisem „CELULOZA 250 g + 5 g netto produkt bezakcyzowy”.

Od powyższego towaru należny był podatek akcyzowy w łącznej kwocie 10 595,00 zł.

W dniu 21 września 2012 r. M. K. (1) nabył od I. B. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U. (...) w K. towar pod nazwą celuloza w ilości 15 kg.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) k – 51, k 172v – 173, k – 351v, k – 712v;

- zeznania świadków: R. S. (1) k – 47v, k 174v - 175; A. K. k – 110v; A. M. k – 112v, k 300 - 301; D. C. k – 350v; R. W. k – 436v; częściowo I. W. k – 6v, k 173v – 174v, k 712 – 712v; R. S. (2) k – 9v, k 218 – 219; I. B. k 97 – 98, k 185 – 176; M. K. (2) k 350v – 351; D. B. k 435v – 436; W. P. k 610 – 611;

- dokumenty: notatkę urzędową k – 2; protokół przeszukania k 3 – 4; protokół oględzin wyrobów tytoniowych k – 12; dokumentację fotograficzną k 14 – 17; wyliczenie dotyczące należnego podatku akcyzowego k – 22; informację z (...) k – 23; sprawozdanie z badań próbek tytoniu z dnia 07.11.2012 r. Izby Celnej w B. k 74 - 76; faktury VAT k – 82; sprawozdanie z badań próbek suszu roślinnego z dnia 08.11.2011 r. Izby Celnej w B. k 132 – 135; kserokopię aktu oskarżenia przeciwko M. K. (2) w sprawie o sygn. akt: RKS 2811/2012/371000/TF k – 213; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt: II K 87/13 wraz z pisemnym uzasadnieniem dot. D. B. k 337 – 340; odpis wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 19 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt: VII Ka 671/13 wraz z pisemnym uzasadnieniem dot. D. B. k 341 - 344; dokumenty z akt sprawy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w sprawie o sygn. akt: I SA/Ke 67/13 k 394 – 423; zapis zdjęć na płycie CD k – 434; informację Urzędu Celnego w O. wraz z protokołami kontroli u D. B. k 451 – 536; kartę karną k – 614; fakturę VAT k – 696;

Oskarżony **M. K. (1)** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do sprawstwa. Skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k – 51).

Przed Sądem oskarżony zaprzeczył swojemu sprawstwu. Wyjaśnił, iż towar w postaci celulozy nabył z legalnego źródła, na co ma faktury VAT. Jak zaznaczył, towar został mu przedstawiony jako bezakcyzowy tj. hurtownik okazał mu dokumenty, jak również decyzję o zwrocie tego towaru z Urzędu Celnego. Zaprzeczył, by sprzedawał tytoń do palenia i by ową celulozę oferował klientom jako tytoń do palenia. Przyznał, że w sklepie w L. początkowo sprzedawał sam, po czym od 20 września 2012 r. zatrudnił sprzedawczynię I. W.. Z informacji przekazanej przez pana B. –

jak zaznaczył – wynikało, iż ludzie kupują celulozę głównie do celów ogrodniczych, zwłaszcza jako podściółkę dla zwierząt. Jak wyjaśnił, hurtownik miał przyznać, iż towar został mu zakwestionowany jako substancja przeznaczona do palenia, lecz ostatecznie towar został mu zwrócony przez Urząd Celny okazując na poparcie powyższego decyzję urzędu. Hurtownik miał go zapewnić, iż importer miał stosowne badania i towar został dopuszczony do obrotu jako bezakcyzowy. Jak podał, nie ma pewności, czy towar który nabył był tożsamy z tym, który został zwrócony hurtownikowi jako bezakcyzowy lecz wyglądał identycznie. Nie posiadał naklejek, banderoli. Podkreślił, iż wiedząc o wątpliwościach Urzędu Celnego tłumaczył zarówno pani W., jak i klientom, że celuloza to nie tytoń do palenia. Dodał, iż po kontroli zakupił ponownie celulozę licząc, że sprzedaż jej wzrośnie. Jak podał, nie zastanawiał się nad przeznaczeniem tej celulozy. Poza tą celulozą, jak zaznaczył, nie posiadał innych artykułów dla zwierząt (k 172v – 173, k – 351v, k – 712v).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i poczynione w oparciu o ten materiał ustalenia faktyczne nie dają podstaw ku przypisaniu oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu bez konieczności wyjścia poza ramy oskarżenia w omawianym zakresie, wobec braku wymagalnej skargi.

Poza sporem pozostaje fakt, iż w dniu 21 września 2012 r., po godzinie 12:00, funkcjonariusze celni wraz z funkcjonariuszami policji, na skutek przeprowadzonych czynności kontrolnych w zakresie m.in. legalności obrotu wyrobami akcyzowymi, w sklepie prowadzonym przez oskarżonego pod nazwą (...) w L., zarówno w części sprzedażnej, jak i na zapleczu lokalu, dokonali zabezpieczenia 25 sztuk przezroczystych worków foliowych z zawartością tytoniu do palenia o wadze 500 gram z napisem „CELULOZA 500 g + 5 g netto produkt bezakcyzowy” oraz 22 sztuk przezroczystych worków foliowych z zawartością tytoniu do palenia o wadze 250 gram z napisem „CELULOZA 250 g + 5 g netto produkt bezakcyzowy”. Powyższe wynika zarówno zeznań świadków: R. S. (1) (k – 47v, k 174v – 175), R. W. (k – 436v), D. C. (k – 350v), po części także I. W. (k – 6v, k 173v – 174v, k 712 – 712v), wspartych dokumentami w postaci notatki urzędowej (k – 2), protokołu przeszukania (k 3 – 4), protokołu oględzin wyrobów tytoniowych (k – 12) oraz dokumentacji fotograficznej (k 14 – 17). Wysokość narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej tj. podatku akcyzowego, w świetle przedstawionych kalkulacji również nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony (k - 22).

Sąd podzielił depozycje oskarżonego w tej części, w której niezmiennie utrzymywał, iż zabezpieczony towar pod nazwą celuloza nabył odpowiednio w dniach 07 sierpnia 2012 r. i 16 sierpnia 2012 r. w hurtowni prowadzonej przez I. i D. B. pod nazwą F.H.U. (...) w K. w ilości odpowiednio 12 kg i 10 kg. Konsekwentnie podawał, że ów towar stanowi jego własność (k – 51, k 172v – 173, k – 351v, k – 712v). Powyższe znajduje potwierdzenie zarówno w przedłożonych fakturach VAT (k – 82), jak i po części w zeznaniach świadków I. B. (k 97 – 98, k 185 – 176) oraz D. B. (k 435v – 436). Zresztą w dzień kontroli ilość zabezpieczonego towaru wynosiła łącznie 18 kg, co świadczyło o sprzedaży określonej ilości produktu.

Wyjaśnienia oskarżonego w omawianym zakresie, zdaniem Sądu, zasługują na uwzględnienie. Brak jest podstaw - w świetle zgromadzonego materiału dowodowego - by kwestionować prawdziwość relacji M. K. (1) w tej części. Co ważne, oskarżony od początku przyznawał, iż po przeprowadzonej kontroli, zakupił kolejną partię towaru pod nazwą celuloza w tożsamej hurtowni, przy czym fakt jej zakupu potwierdza faktura VAT z dnia 21 września 2012 r. (k – 696). Nie sposób, w ocenie Sądu, czynić odmienne ustalenia i przyjmować, wbrew twierdzeniom oskarżonego, by towar nabyty przez niego w dniu 21 września 2012 r. to ten, który został zajęty w trakcie czynności kontrolnych. M. K. (1) utrzymywał, iż owego dnia nie było go w sklepie, co potwierdza, wbrew depozycjom I. W., świadek M. K. (2) zeznając, iż to ona wraz ze sprzedawczynią była w dniu kontroli w sklepie lecz musiała pilnie wyjechać (k 350v – 351). Zresztą świadek I. W. podała, iż nigdy nie była obecna przy dostawie celulozy (k – 173v). Nawet przyjmując, iż w dniu 21 września 2012 r. M. K. (2) dostarczyła do sklepu pod nieobecność I. W. celulozę nabytą przez jej brata tegoż dnia, to jest to jedynie spekulowanie o faktach, nie znajdujące przełożenia w zgromadzonym materiale dowodowym, nie pozwalające na skuteczne podważenie kategorycznych twierdzeń oskarżonego odnośnie czasokresu zakupu zabezpieczonego towaru.

Towar zabezpieczony podczas przeprowadzonej w dniu 21 września 2012 r. kontroli w sklepie oskarżonego był tytoniem do palenia – tytoniem przetworzonym, krajanką tytoniową w postaci cienko krojonych żył tytoniowych nadających się do palenia, wyrobem akcyzowym podlegającym przepisom ustawy o podatku akcyzowym, co potwierdzają wyniki badań pobranych próbek przeprowadzone przez starszego specjalistę dr A. M. zawarte w sprawozdaniu z owych badań z dnia 07.11.2012 r. (k 74 – 76).

Sąd w pełni podzielił wyniki badań przedstawione przez wymienioną, jak i złożone przez nią zeznania w charakterze świadka (k – 112v, k 300 – 301), w których w sposób szczegółowy, stosownie do swojej wiedzy oraz wieloletniego doświadczenia zawodowego, odniosła się do zastosowanych metod badawczych na kanwie dwóch odmiennych spraw, wyjaśniając zachodzące różnice pomiędzy zabezpieczonymi próbkami, a co za tym idzie odmienne wyniki. Zeznania A. K. w omawianym zakresie nie wniosły istotnych treści do sprawy (k – 110v) wobec przyznania, iż nie zajmuje się badaniem nadsyłanych próbek, co leży w gestii m.in. A. M., a jego udział w opiniowaniu ogranicza się do zapoznania się z wynikami badań i ich akceptacji, co zresztą miało miejsce w niniejszej sprawie.

Powyższe nakazuje odrzucenie depozycji oskarżonego, jak i wspierających go zeznań świadków M. K. (2) (k 350v – 351), D. B. (k 435v – 436), I. B. (k 97 – 98, k 185 – 176) oraz W. P. (k 610 – 611), w tej części, w której starają się przekonywać, iż ów towar jest celulozą, a więc towarem bezakcyzowym, stosownie do oznaczenia znajdującego się na opakowaniach.

Odwołując się do wiedzy ogólnej, celuloza na żadnym etapie produkcji nie ma nic wspólnego z tytoniem. Otrzymuje się ją z drewna, przy czym nie są znane technologie pozwalające na uzyskanie celulozy z liści tytoniu.

Przedmiotowy towar stanowiący w rzeczywistości tytoń do palenia został, zdaniem Sądu, opatrzony nazwą celuloza w konkretnym celu, a mianowicie, w celu uniknięcia uiszczenia podatku akcyzowego.

Sąd nie podzielił wyjaśnień oskarżonego w tej części, w której utrzymywał, iż był przeświadczony o tym, iż nabywany przez niego towar pod nazwą celuloza jest produktem bezakcyzowym, w czym mieli go utwierdzać państwo B. okazując przy tym decyzję organu celnego o zwrocie uprzednio zajętego towaru, w tym towaru zabezpieczonego importerowi W. P..

Depozycje oskarżonego w omawianym zakresie nie przekonują. Zdaniem Sądu, stanowią one wyraz obranej przez niego linii obrony zmierzającej w sposób nieudolny do uwolnienia się od odpowiedzialności karnej. Zaś zeznania wymienionych świadków miały na celu jedynie potwierdzenie wersji lansowanej przez oskarżonego w zakresie tego, iż ów towar był celulozą, wykorzystywaną jako podściółka dla gryzoni, gołębi, towarem bezakcyzowym.

M. K. (1) jako przedsiębiorca, dla którego niewątpliwie wynik finansowy przedsięwzięcia, zwłaszcza na jego starcie, musiał odgrywać istotne znaczenie, nabywał trzykrotnie towar opatrzony nazwą celuloza, choć – jak sam przyznał – nie zastanawiał się nad jej przeznaczeniem, miał nikłą wiedzę na temat jej wykorzystania, dodając wręcz, że nie był to chodliwy towar, przy czym poza ową celulozą nie posiadał w asortymencie żadnych innych towarów przeznaczonych dla zwierząt. Wbrew temu, stosownie do poczynionych ustaleń, owa celuloza była oferowana wespół z innymi produktami do palenia i jako tytoń – wbrew jego głośnym zapewnieniom - była sprzedawana w jego sklepie, co wynika wprost z zeznań świadka R. S. (2) (k – 9v), który podał, iż w dniu kontroli udał się do sklepu w celu zakupu lufki do palenia przyznając, iż wcześniej w tym sklepie nabył tytoń do palenia w worku z napisem celuloza, za 0,5 kg którego zapłacił 35,00 zł. Późniejsze jego zeznania złożone w postępowaniu sądowym (k 218 – 219), jako wewnętrznie sprzeczne, chwiejne, nie przekonują. Świadek w żadnej mierze nie zdołał logicznie wytłumaczyć zmiany swoich zeznań. Nie sposób przyjąć, by stres związany z przesłuchaniem, do czego się odwołuje, miał wpływ na złożenie przez niego określonej treści depozycji, tym bardziej, iż relacja obecnych na miejscu funkcjonariuszy tj. R. S. (1), R. W. i D. C. koresponduje z zeznaniami tegoż świadka złożonymi w postępowaniu przygotowawczym.

Powyższe zadaje kłam wyjaśnieniom oskarżonego, jak i zeznaniom świadka I. W. w tej części, w której utrzymywali, iż przedmiotowa celuloza nie była oferowana w sklepie jako tytoń do palenia, przy czym sam oskarżony miał na powyższe zwracać szczególną uwagę.

Niezależnie od powyższego dziwi tłumaczenie oskarżonego, który – jak sam podał – miał świadomość istniejących wątpliwości organów celnych odnośnie akcyzowości towaru, przy czym nie miał pewności co do tego, czy towar który nabywał był tożsamy z tym, który został zwrócony hurtownikowi jako bezakcyzowy przyznając wprost, że ten przez niego zakupiony nie miał naklejek, banderoli nanoszonych przez organy celne przy jego zwrocie. Fakt zwrotu określonej partii produktu w żadnej mierze nie przesądzał o tym, iż kolejne jego dostawy - zważywszy iż towar nabywany przez I. i D. B. od W. P. nie był towarem jednorodnym pod względem klasyfikacji towarowej/taryfowej, o czym świadczą chociażby liczne kontrole przeprowadzane przez służbę celną w punktach należących do wymienionych w R. i K. począwszy od marca 2012 r. kończące się zajmowaniem towaru o nazwie celuloza (k 451 – 536), jak i postępowania sądowe (k 337 – 340; k 341 – 344) - dotyczyć będą produktu o tożsamych cechach, nawet mimo znacznego podobieństwa wizualnego.

Jedynie na marginesie należy zaznaczyć, iż nieporozumieniem jawi się odwoływanie się przez oskarżonego, a zwłaszcza świadka D. B. do ustaleń czynionych przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w sprawie o sygn. akt: I SA/Ke 67/13 (k 394 – 423) mających przesądzać o tym, że nie jest to towar akcyzowy. Wyrok Sądu uchylający interpretację przyjętą przez Ministra Finansów, która w ocenie Sądu była wewnętrznie sprzeczna, a dotyczyła żyły tytoniowej ekspandowanej, nie rozstrzygał czy omawiany produkt jest akcyzowy czy też nie.

Powyższe uwagi w sposób jednoznaczny wskazują, iż w dniu 21 września 2012 r. w wyniku czynności kontrolnych, w sklepie (...) w L., należącym do oskarżonego, został zabezpieczony tytoń do palenia w łącznej ilości 18 kg, oferowany - celem uniknięcia podatku akcyzowego – pod nazwą celuloza, choć z celulozą nie mający nic wspólnego.

W świetle tak poczynionych ustaleń, oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa paserstwa akcyzowego opisanego w art. 65 § 1 i 3 kks.

W tym miejscu należy podkreślić, iż karalnymi zachowaniami ujętymi w ramy typu paserstwa są m.in. nabycie oraz przechowywanie towarów stanowiących przedmiot czynu zabronionego stypizowanego w jednym z przepisów art. 63, art. 64 lub art. 73 kks, art. 86-90 § 1 kks. Dla popełnienia sprawczej formy paserstwa akcyzowego wystarczające jest wyczerpanie jednego z tych znamion czasownikowych. Nabyciem towaru jest uzyskanie przez pasera władztwa nad tą rzeczą za zgodą osoby władającej nią dotychczas i zbywającej ją na rzecz pasera (K. Indecki, *Przestępstwo paserstwa...*, s. 63). Nie ma przy tym znaczenia okoliczność, czy do nabycia doszło odpłatnie, czy też nieodpłatnie. Ważne jest, aby paser władał towarem tak, jakby był jej legalnym właścicielem (W. Świda (w:) *Kodeks karny...*, s. 659). Zaś przechowywanie towaru oznacza jego przetrzymanie na żądanie czy za zgodą innej osoby, z jednoczesnym obowiązkiem zwrotu (T. Grzegorzczak, *Kodeks karny skarbowy...*, 2006, s. 359). Nie ma znaczenia, czy czynność ta ma charakter odpłatny, czy też nie.

W realiach niniejszej sprawy, stosownie do poczynionych ustaleń faktycznych, Sąd przyjął, iż oskarżony nabył wyroby akcyzowe w postaci tytoniu do palenia, nie oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Owe ustalenie - zważywszy, iż owa postać przestępczego działania tj. nabycie opisanych w art. 65 kks wyrobów, zamiast zarzucanego przechowywania, mieści się w tym drugim zachowaniu, a przez to w granicach tego samego czynu zabronionego – daje podstawy ku przyjęciu, iż w omawianym zakresie nie mamy do czynienia z wykroczeniem poza ramy czynu zarzucanego. Jednakże, w świetle przyjętych ustaleń, nabycie owych towarów miało miejsce przed 21 września 2012 r. Odwołując się do uprzednio poczynionych ustaleń, nie sposób przyjąć, by owe zabezpieczone towary czy chociażby jakaś ich część, zostały zakupione w dniu 21 września 2012 r. Żaden z dowodów nie pozwala na czynienie ustaleń przeciwnych.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze to, iż nabycie zabezpieczonych towarów miało miejsce przed dniem 21 września 2012 r. tj. odpowiednio w dniu 07 i 16 sierpnia 2012 r., stosownie do wyjaśnień oskarżonego i przedłożonych

faktur zakupu, uwzględniając wyraźnie zaznaczony zakres czasowy zarzucanego oskarżonemu czynu, jako mającego być popełnionym wyłącznie w dniu 21 września 2012 r., uznać należy, iż zachowanie oskarżonego w świetle poczynionych ustaleń, wobec jednoznacznych ram czasowych wyznaczonych opisem czynu zarzucanego, nie mieści się w granicach czynu zarzucanego, co wyklucza możliwość jego przypisania w ostatecznym kształcie, co skutkować musi uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu (pkt I wyroku).

W przedmiocie dowodów rzeczowych Sąd orzekł stosownie do brzmienia art. 15 § 4 kks (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks ustalając, że ponosi je Skarb Państwa (pkt III wyroku).